

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

23 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2019, declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cătălin Scutelnic, de avocata Aurelia Mîrzîncu și inculpatul

Batista Serghei XXXXXX.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 29.11.2017 – 31.07.2018,
instanța de apel: 10.09.2019 – 16.05.2019,
instanța de recurs: 09.08.2019 – 23.10.2019.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 31 iulie 2018, Batista Serghei a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 42, 171 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Batista Serghei a fost condamnat în baza art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 31.07.2018, cu includerea perioadei aflării în arestare preventivă de la 08.08.2017 până la 31.07.2018.

Cererea acuzării privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 5862 lei, din contul inculpatului a fost respinsă, ca neîntemeiată.

2. Instanța de fond a constatat că în noaptea de 18 iulie 2017 spre 19 iulie 2017, aproximativ ora 01.30-02.00, inculpatul Batista S., fiind angajat al Inspectoratului de Poliție XXXX și implicat în serviciu, aflându-se în uniformă polițienească, urmărind scopul satisfacerii necesității sexuale cu XXXXXX, despre care cunoștea cu certitudine că este minoră, fapt datorat discuțiilor purtate cu ea și cunoașterii anterioare a victimei, folosindu-se de statutul polițienesc și de vârsta fragedă a minorei, a ademenit victima în biroul de serviciu aflat în incinta unei clădiri din curtea Inspectoratului de Poliție XXX unde, prin constrângere fizică, manifestată prin strângere cu mâinile de umeri și îmbrâncirea ei pe pat, inclusiv a violenței psihice, manifestată prin amenințări pe viitor cu răfuială fizică asupra ei și a membrilor familiei, care a avut ca obiectiv înfrângerea împotrivirii fizice și rezistenței psihice a acesteia la raportul sexual, a întreținut, contrar voinței părții vătămate minore, un raport sexual.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, săvârșit cu bună știință asupra unui minor.

Tot el, se învinuiește că la 23 iulie 2017, aproximativ ora 03.00-04.00, continuându-și acțiunile sale infracționale, aflându-se în discoteca din XXXXXX, XXXXX, cooperând împreună cu alte două persoane în privința căreia cauza a fost disjunsă, în scopul satisfacerii necesității sexuale, prin sfaturi și prestare de informații, care s-au manifestat prin caracterizarea minorei XXXXXX și comunicarea că anterior a întreținut un raport sexual cu ea, în același timp, cunoscând că în automobil, prima persoană în privința căreia cauza a fost disjunsă, întreține un raport sexual forțat cu XXXXX, pentru a înlesni săvârșirea infracțiunii, a supravegheat din exterior automobilul „Mercedes C230”, n.î. XXXXXX, care era parcat în apropierea localului de agrement și în care, pe bancheta din spate, prima persoană în privința căreia cauza a fost disjunsă, contrar voinței minorei XXXXXX, întreținea un raport sexual forțat.

În continuarea acțiunilor infracționale, în același loc, timp și circumstanțe, urmare a raportului sexual forțat întreținut de prima persoană în privința căreia cauza a fost disjunsă, cunoscând că în automobil a doua persoană în privința căreia cauza a fost disjunsă, întreține un raport sexual forțat cu minora XXXXXX, conștientizând urmările periculoase și că acțiunile sale se alătură acțiunii autorului, pentru a contribui și a sprijini realizarea scopului propus de către a doua persoană în privința căreia cauza a fost disjunsă, a pătruns în automobilul „Mercedes C 230”, n.î. XXX XX, în care a doua persoană în privința căreia cauza a fost disjunsă, continua raportul sexual forțat cu minora XXXXXX, pe cale de consecință favorizând infractorii prin tănuirea urmelor infracțiunii.

Astfel, inculpatul este învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzută la art. 42, 171 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, ca complicitate la viol, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, săvârșit cu bună știință asupra unui minor, de două sau mai multe persoane.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că comunica cu partea vătămată, iar la 18.07.2017-19.07.2017 a discutat cu aceasta până la ora 00.10. Partea vătămată a spus că nu poate dormi și i-a cerut să vină să o ia la un ceai. A mers după ea și s-au întors împreună la inspectoratul de poliție, el a deschis poarta

și au intrat împreună în biroul lui de serviciu. S-au așezat la masă, de unde a luat toate foile și a servit partea vătămată cu ceai. Aproximativ peste 10-15 minute a fost apelat de la unitatea de gradă privitor la o chemare. I-a spus părții vătămate că trebuie să plece și, la propunerea lui, a fost de acord să se întâlnească cu el după serviciu. S-au deplasat spre casa părții vătămate și, ajungând la poartă, aceasta a cerut o țigară, iar el i-a dat tot pachetul. S-a întors la inspectorat, de unde, împreună cu colegul, au mers la chemare. Nu a întreținut niciodată raporturi sexuale cu partea vătămată, iar la 18.07.2017 nu a aplicat violență fizică sau psihică față de aceasta. A invitat-o doar pentru a servi ceai împreună și au mers la inspectoratul de poliție, deoarece el era la serviciu. Consideră că la 22.07-23.07 prietenii săi au întreținut relații sexuale cu partea vătămată și, deoarece el nu era acolo să-i ia apărarea, ea l-a învinuit și pe el. După data de 18.07.2017 el a mai telefonat-o pe XXXXXX. La 22.07.2017, aceasta a mers benevol la discotecă și a consumat cognac, a dansat și a avut posibilitatea să plece, deoarece el nu s-a aflat tot timpul lângă ea. Nu au planificat violul, nici nu a cunoscut despre acest lucru, nu au fost împărțite rolurile, iar el nu a supravegheat din exterior automobilul în care a fost violată partea vătămată. Nu a intrat în automobil în timpul violului, despre care a aflat doar a doua zi. Nu cunoștea faptul că XXXXXX este minoră, iar după fizicul ei acest lucru nu este vizibil, iar faptul că ea afirmă că el cunoștea vârsta ei nu corespunde adevărului. Fasula I. și Adilyan J. au văzut-o pe XXXXXX la discotecă și nu știe dacă ei au cunoscut-o anterior. Până a merge la discotecă le-a spus acestora că a făcut cunoștință cu o fată cu an în urmă și a petrecut-o acasă. Nu le-a spus lui Fasula I. și Adilyan J. că a întreținut raporturi sexuale cu XXXXXX sau că aceasta este o persoană ușuratică. Părții vătămate i-a spus că mai sunt doi băieți, iar Fasula I. este prietenul verișoarei sale. Nu s-a aflat lângă automobil în timpul presupusului raport sexual.

Partea vătămată XXXXXX, fiind audiată în prezența reprezentantului legal și a pedagogului, a comunicat că la 19.07.2017 a telefonat-o inculpatul și i-a spus să iasă la poartă, iar atunci ea nu a cunoscut cu cine vorbește. Acesta era cu mașina de serviciu, s-a prezentat și i-a spus că trebuie să meargă la inspectoratul de poliție. Nu a avut niciodată probleme cu poliția și a mers, însă nu a întrebat pentru ce. Atunci ea nu a știut că inculpatul este aceeași persoană care a contactat-o anterior. La poliție, au oprit lângă o poartă, inculpatul a coborât din mașină și a mers în inspectorat, apoi s-a întors și i-a spus să-l urmeze. Au intrat pe poarta mare, au urcat la al doilea etaj și au intrat în birou. Atunci inculpatul i-a spus că el este persoana care a telefonat-o. Ea s-a așezat pe scaun, iar inculpatul a rugat-o să se așeze pe pat, deoarece are nevoie de scaun. Acesta s-a dezbrăcat de scurtă, a scos pistolul și le-a pus pe un dulap. Inculpatul a încuiat ușa, când l-a întrebat de ce, i-a spus ca să nu-i deranjeze cineva, a stins lumina și ea s-a ridicat în picioare și a vrut să pornească spre ușă. Inculpatul a apucat-o cu mâinile de umăr și a împins-o spre pat, a încercat să-l împingă, dar nu a putut să se opună puterii lui. Forțat a împins-o pe pat și a urcat deasupra ei, iar ea îl împingea de piept. Inculpatul i-a luat mâinile și i-a spus să tacă că știe unde locuiește și va avea probleme. S-a opus când inculpatul a încercat să-i dezbrace pantalonii, încercând să-l împiedice. Reușind să o dezbrace de pantaloni, inculpatul a urcat peste ea și a întreținut un raport sexual forțat, ea încercând să opună rezistență. Raportul sexual a fost protejat. După consumarea raportului sexual, i-a spus să nu povestească nimănui despre cele petrecute și a dus-o acasă. La 22.07.2017, inculpatul a contactat-

o și i-a spus că trebuie să se întâlnească pentru a vorbi. Acesta era la volanul unui automobil de model „Mercedes” de culoare gri, era în stare de ebrietate și i-a propus să meargă la iaz. Ea a refuzat, atunci el a insistat să meargă la discotecă. A fost de acord să plece numai pentru o oră. Împreună au mers pentru a-i lua pe verișorii inculpatului, pe care ea nu-i cunoștea. După discotecă, Fasula I. a spus să meargă acasă și ea a urcat pe bancheta din spate a automobilului cu care au venit la discotecă. A intrat și Fasula I., a încercat să o dezbrace și să întrețină cu ea un raport sexual. Acesta a urcat peste ea și, deoarece se sufoca, a început să lovească cu palmele în fereastră. Fasula I. îi ținea mâinile cu o mână, iar cu alta o dezbrăca. A întreținut un raport sexual cu ea și a ieșit. În automobil a intrat Adilyan J., a apucat-o de mâini și a lovit-o. În timp ce Adilyan J. întreținea raportul sexual cu ea, Batista S. a urcat la volan. În acest timp, raportul sexual cu Adilyan J. a continuat, inculpatul a rămas în mașină vreo 10 minute, apoi a ieșit, iar peste 2-3 minute a coborât și Adilyan J. Ea a coborât din automobil și le-a spus că sună la poliție. Fasula I. și Adilyan J. au urcat în mașină și au plecat, însă inculpatul nu era acolo. Atunci ea a traversat strada, a oprit o mașină și a rugat șoferul să o ducă la inspectoratul de poliție. A ieșit de la discotecă pentru a merge acasă la orele 01.00-02.00, iar când a sunat la poliție era ora 04.00. La inspectorat, inițial nici nu a fost ascultată ce spune și, fiindu-i clar că nu se va întreprinde nimic deoarece inculpatul este angajatul lor, a pornit acasă. Însă, un polițist a venit din urma ei și i-a cerut să se întoarcă la inspectorat. Acolo a depus o plângere, apoi a mers la spital împreună cu polițiștii și a fost dusă acasă. Seara a contactat-o inculpatul, i-a spus că a auzit că ea a depus plângere și i-a cerut să o retragă, dacă vrea să fie totul bine. I-a răspuns că nu va retrage plângerea, deoarece va avea ea probleme. La 24.07.2017 a fost chemată la poliție, acolo era și inculpatul, care s-a apropiat și i-a cerut să retragă plângerea, însă ea nu a discutat cu el și a mers pentru a da declarații. Totodată, a considerat că persoana care a urcat în automobil în timp ce ea era violată, va interveni. Inițial Fasula I. și Adilyan J. nu cunoșteau vârsta ei, însă după ce a consumat alcool, inculpatul le-a spus ce vârstă are. După ce a întreținut raportul sexual cu Fasula I. nu a intrat în discotecă, deoarece imediat a venit Adilyan J., iar Batista S. a intrat în mașină, s-a așezat la volan și a tăcut. Confirmă că a depus două cereri în instanța de judecată, în prima solicitând ca inculpatul să nu fie condamnat la închisoare și că îl iartă, iar în a doua – că raportul sexual întreținut la poliție a fost benevol. Însă, corespund adevărului declarațiile date inițial la urmărire penală, că raportul sexual nu a fost benevol, iar cererile le-a scris pentru a nu mai fi chemată, având intenția să plece din țară. Nu are pretenții față de inculpat, l-a iertat, nefiind influențată de cineva, iar cererile le-a scris personal. În timpul când întreținea raportul sexual, a văzut când inculpatul a intrat și a ieșit din mașină.

Martorul XXXXXX, sora victimei, cunoaște de la partea vătămată că a fost la discotecă împreună cu trei băieți și a fost violată. Aceasta plângea și nu a vrut să-i spună de câte persoane a fost violată. După ce a dat declarații la poliție, i-a spus că inculpatul a telefonat-o, a dus-o la sectorul de poliție și acolo a întreținut relații sexuale cu acesta, iar acesta i-a cerut să-i răspundă la fiecare apel. Ulterior, întâlnindu-se cu inculpatul, a înțeles că partea vătămată trebuie să-și retragă plângerea, însă, la acel moment, ea nu cunoștea că este intentat dosar penal.

Martorul Captari-Duca T. a relatat că la 23.07.2017 ora 08.00, în perioada serviciului, a fost adusă de un polițist partea vătămată, în vârstă de 17 ani, cu

suspecție de viol. A examinat-o și din cuvintele ei a scris că a fost violată de doi bărbați.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 167/D din 17.08.2017, la XXXXXX s-a constatat echimoză pe brațul drept; excoriații pe membrele inferioare, care au fost provocate de la acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, corespund timpului și circumstanțelor indicate (23.07.2017), sunt caracteristice unor rapoarte sexuale forțate și se califică ca vătămare neînsemnată.

Conform procesului-verbal de examinare a înregistrărilor video din 17.08.2017 a intersecției str. Vasile Lupu cu Ștefan cel Mare, XXXXXX, fiind supravegheată această zonă în dimineața zilei de 23.07.2017 ora 04.53.41, în minutul 53.58 se observă un automobil cu farurile conectate, model nestabil, care se deplasează pe str. Vasile Lupu, XXXXXX din centrul orașului în direcția intersecției. În minutul 54.10 se observă că automobilul de model neidentificat staționează pe partea dreaptă a carosabilului, lângă bordură, din care coboară o persoană (din materialele cauzei penale se atestă a fi XXXXX). Automobilul vizat pornește deplasarea în minutul 54.27, iar în minutul 54.43 dispăre din vizorul camerei video, virând la dreapta pe str. Ștefan cel Mare, în direcția stadionului orășenesc. Persoana care a coborât din automobil pornește deplasarea pe trotuar în direcția intersecției. În apropierea trecerii pentru pietoni, amplasată în intersecție, minutul 54.45, persoana începe a traversa carosabilul din stânga spre dreapta, conform vizionării înregistrărilor video. În minutul 54.58, persoana în timp ce traversează carosabilul își duce mâinile la față, în așa fel continuând deplasarea în deal, pe trotuarul str. Ștefan cel Mare în direcția str. Vasile Mahu, până când dispăre din vizorul camerei video în minutul 04.55.12.

Prin procesul-verbal de examinare a înregistrărilor video din 06.09.2017, ridicate de la discoteca din XXXXXX, XXXXXX, se atestă că XXXXXX în seara de 22.07.2017 spre 23.07.2017 se afla în compania lui Batista S., Fasula I. și Adilyan J.

Totodată, au fost cercetate și înregistrările video din 06.09.2017, ridicate de la discoteca din XXXXXX, XXXXXX.

Potrivit procesului-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice din 26.09.2017, în urma cercetării descifrărilor convorbirilor telefonice efectuate de pe cartela SIM: XXXXXX ce aparține părții vătămate XXXXXX, s-a stabilit că în perioada de timp cuprinsă între 15.07.2017 - 25.07.2017, aceasta a avut 40 de apeluri telefonice de intrare/ieșire cu numărul SIM: XXXXXX ce aparține învinutului Batista S., dintre care doar 7 apeluri de ieșire și 33 apeluri de intrare. Cele mai dese conversații petrecute între numerele de SIM: XXXXXX și numărul SIM: XXXXXX se atestă în perioada 18-19.07.2017 și 22-23.07.2017.

Conform procesului-verbal de cercetare la fața locului din 24.07.2017, a fost cercetat locul amplasării automobilului de model „Mercedes C 230” cu n.î. XXXXX, și anume în XXXXXX, XXXXXX, apropierea discotecii „XXXX”.

Cu toate că inculpatul nu și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal, în baza probelor administrate, apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, a fost dovedită integral situația de fapt stabilită și vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate.

Ori, în acțiunile inculpatului sunt întrunite toate elementele componenței de infracțiune, acestea fiind probate de acuzare potrivit principiului *in dubio pro reo*, ținând cont de caracterul faptei și specificul administrării probatoriului pe aceste categorii de infracțiuni.

Astfel, circumstanțele cu privire la comiterea, modul și locul comiterii infracțiunii de viol, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, săvârșit cu bună știință asupra unui minor, s-a confirmat integral.

O probă directă ce demonstrează vinovăția inculpatului, sunt declarațiile părții vătămate, apreciate ca fiind veridice și în coroborare cu celelalte probe indirecte, care dovedesc că inculpatul a săvârșit fapta de viol asupra părții vătămate.

Deci, partea vătămată XXXXXX a declarat în instanța de judecată că *pe 14 spre 15 iulie 2017 (..). Pe la orele 20-21 a telefonat un băiat (...). Pe la orele 01.00, pe data de 19.07.2017, a telefonat Batista S., atunci nu știa că este el, i-a spus să iasă pe la poartă și ea a ieșit. Batista S. era cu mașina de serviciu a poliției. El s-a prezentat și i-a spus că trebuie să meargă la Inspectoratul de Poliție XXXXX. (...) Au ajuns la poliție în spate la o poartă verde, Batista S. a coborât, s-a dus în inspectorat, după care a venit și i-a spus să meargă. A intrat pe poarta mare neagră și au urcat pe scări la al doilea etaj și au intrat în ultimul birou din partea stângă. Au intrat și doar atunci Batista S. i-a spus că este persoana care a telefonat-o. Ea s-a așezat pe un scaun, pe masă era niște cărți de jucat, o sticlă și o foaie. După care Batista S. a rugat-o să se așeze pe pat că lui îi trebuie scaunul. (...). A încuiat ușa, ea l-a întrebat de ce face asta și el a spus că să nu îi deranjeze nimeni, a stins lumina, ea s-a sculat în picioare și a vrut să pornească spre ușă. Batista S. a apucat-o cu mâinile de umăr și a împins-o pe pat, ea l-a împins, dar nu a putut să se opună puterii lui. El opunea rezistență. El a împins-o pe pat și a urcat deasupra ei, ea îl împingea de la piept. Batista S. i-a luat mâinile și i-a spus să tacă, că știe unde trăiește și că va avea probleme. Batista S. a încercat să îi dea pantalonii jos, dar ea îi ținea cu mâinile, așa de câteva ori a încercat să facă, până la urmă i-a dat jos pantalonii. După asta, a urcat peste ea și a întreținut un raport sexual cu ea. În timpul raportului a încercat să opună rezistență. După ce a întreținut raportul sexual s-a sculat de pe ea și i-a zis că tot ce a fost trebuie să rămână între ei. Raportul sexual a fost protejat, prezervativul l-a pus într-un pachet și i-a spus că o s-o ducă acasă, declarațiile fiind similare celor date la urmărirea penală la data de 03.08.2017, potrivit procesului de audiere a părții vătămate minore (suplimentar).*

Totodată, declarațiile părții vătămate sunt în coroborare cu procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului din data de 03.08.2017, prin care partea vătămată descrie amănunțit locația și calea pe unde a fost adusă la inspectoratul de poliție, precum și cu procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice din 26.09.2017, potrivit căruia în urma examinării descifrărilor convorbirilor telefonice efectuate de pe cartela SIM: XXXXXX ce aparține părții vătămate XXXXXX s-a stabilit că în perioada de timp cuprinsă între 15.07.2107 până la 25.07.2017, aceasta a avut 40 de apeluri telefonice de intrare/ieșire cu numărul SIM: XXXXXXXX ce aparține învinutului Batista S., dintre care doar 7 apeluri de ieșire și 33 apeluri de intrare. Cele mai dese conversații petrecute între numerele de SIM: XXXXXX și numărul SIM: XXXXXX se atestă în perioada 18-19.07.2017 și 22-23.07.2017, perioada de timp când a fost săvârșită infracțiunea.

Și martorul XXXXXX a comunicat că ...După ce a dat declarații la poliție i-a spus că Batista S. a telefonat-o și a fost dusă la sectorul de poliție și acolo a avut relații și Batista i-a spus că dacă nu va răspunde la fiecare apel, va fi speriată. (...) Despre ce s-a întâmplat la IP XXXXX la început nu i-a spus, însă când s-a început judecata i-a spus că în birou a fost violată de Batista S. I-a spus că se temea să povestească, deoarece Batista S. o amenințat-o dacă se va plânge cuiva va avea probleme. (...) Despre cazul de la IP XXXX i-a spus că noaptea a fost luată de acasă cu mașina de serviciu, a fost dusă la sector. Prima dată a fost sunată de pe numărul dat și i-a spus că sunt de la sector și trebuie să meargă cu ei. Atunci nu i-a spus că a fost violată. Când s-a început procesul, XXXXXX i-a spus că a fost violată de Batista S. în birou, nu a întrebat dacă mai era cineva atunci cu ei.

Prin raportul de expertiză judiciară din 16.11.2017 se constată că „4. Reieșind din starea psihică, XXXXXX a fost în stare de conștiință la momentul perceperii circumstanțelor în care s-a produs incidentul. 5. Reieșind din starea psihică, XXXXX este capabilă de a percepe împrejurările ce au importanță pentru procesul penal și de a face declarații despre ele. 1. XXXXXX este capabilă să aprecieze situația în care a fost supusă raportului sexual forțat (a fost capabilă să înțeleagă caracterul și conținutul acțiunilor comise în privința ei) și să depună declarații organului de urmărire penală. 2. Reieșind din particularitățile psihologice individuale și de vârstă, expertizata manifestă semne de sugestibilitate mărită. Tendință de a exagera evenimentele percepute, tendințe spre fantezie nu s-au depistat. 3. La XXXXXX nu s-au depistat particularități psihologice care ar putea provoca incapacitatea ei de a percepe corect semnificația incidentului. 6. Nivelul dezvoltării intelectuale corespunde cu vârsta cronologică și cu studiile obținute. 7. Semne ale traumei psihologice în cadrul examinării actuale nu se constată.”

Astfel, sunt veridice declarațiile părții vătămate, date la urmărirea penală și în ședința de judecată or, acestea sunt consecvente, nu se contrazic, nu prezintă careva dubii și coroborează cu celelalte probe. Mai mult, necătând la vârsta sa, partea vătămată minoră, fiind audiată la diferite etape ale urmăririi penale, cât și în ședința de judecată, a dat declarațiile analogice, consecvente, în coroborare cu restul probelor.

În același timp, instanța de judecată are dubii față de declarațiile inculpatului care a relatat că, „...în seara de 18 spre 19 iulie 2017 cu XXXXXX nu a întreținut raport sexual forțat în biroul său de serviciu, din incinta IP XXXXX, doar a chemat-o să servească un ceai, iar după ce au servit un ceai, peste 10-15 minute a fost apelat de unitatea de gardă privitor la o chemare, nici nu a terminat de servit ceaiul până la urmă, i-a spus lui XXXXXX că trebuie să plece”, depoziii ce sunt combătute prin probele administrate, acestea fiind apreciate ca o metodă de apărare.

Afirmația inculpatului că nu a comis violul este una pur declarativă, or probele examinate arată direct și incontestabil că anume inculpatul a comis fapta imputată.

Și argumentele inculpatului că nu se consideră vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate nu echivalează cu achitarea, de vreme ce probele acuzării, inclusiv declarațiile părții vătămate și ale martorilor interogați într-un proces public și sub jurământ, avertizați fiind conform art. 312 Cod penal pentru prezentarea cu bună știință a declarațiilor mincinoase, precum și probele materiale, confirmă pe deplin și

fără ambiguități vinovăția acestuia, iar raționamentele aduse în sprijinul acestor afirmații au ca scop evitarea răspunderii.

Astfel, acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate pe art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința, săvârșit cu bună-știință asupra unui minor.

În același timp, nefiind confirmată prin probe pertinente și concludente vinovăția inculpatului pe art. 42, 171 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, acesta urmează a fi achitat, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, care se sancționează cu închisoare de la 5 la 12 ani, concluzionând ca fiind echitabilă stabilirea unei pedepse de 5 ani închisoare, aceasta fiind în corespundere cu principiul proporționalității și scopului de restabilirea a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Totodată, instanța a reținut că potrivit art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, în coroborare cu art. 227 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

Astfel, cheltuielile solicitate de acuzare sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, ce sunt trecute în contul statului, iar normele procedurale nu prevăd achitarea din contul inculpatului a acestor cheltuieli.

3. Procurorul în Procuratura raionului XXXXX, Vadim Machidon, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal la 5 ani închisoare, în baza art. 42, 171 alin. (2) lit. b), c) Cod penal la 5 ani închisoare, iar în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal să-i fie stabilită pedeapsă definitivă de 7 ani închisoare, cu încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 5862 lei.

Apelantul a invocat că instanța de fond nu a stabilit just circumstanțele cauzei și incorect a achitat inculpatul de sub săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 42, 171 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

3.1. A declarat apel și inculpatul, solicitând casarea parțială a sentinței, și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat pe art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Apelantul a indicat că în dosar nu există probe care să dovedească că el a săvârșit infracțiunea de viol asupra părții vătămate, în afară de susținerile părții vătămate, care nu pot fi apreciate consecvent, or, aceasta a indicat în ședința de judecată că susține declarațiile date la urmărire penală, totodată ea nu a fost audiată pe deplin în ședința de judecată, iar din declarații date în cadrul cercetării judecătorești se constată că victima a depus cerere la organele de drept prin care a declarat că nu a fost violată de el, ulterior a declarat că nu susține aceste declarații.

Deci, nu este clară concluzia instanței de fond că victima a depus declarații consecvente, care pot sta la baza unei sentințe de condamnare și de ce declarațiile lui sunt apreciate critic, acestea fiind consecvente, el negând existența raportului sexual cu victima.

Mai mult, în raportul de expertiză judiciară nr. 202a-2017 din 16.11.2017 este indicat corect că victima este capabilă să aprecieze că a fost supusă unui raport sexual forțat, însă în raport nu este indicat din partea cui a fost supusă violului, fiind stabilit că la 23.07.2017 victima a fost violată de Fasula I. și Adilyan J.

Totodată, răspunderea pentru violul săvârșit cu bună-știință asupra unui minor, poate surveni numai dacă făptuitorul cunoștea cu certitudine vârsta victimei. El a relatat că *nu cunoștea că XXXXXX este minoră și nici fizicul ei nu arată că este minoră, faptul că ea spune că el cunoștea nu corespunde adevărului.*

Din împrejurările cazului nu rezultă că el, datorită funcției deținute sau altor circumstanțe, ar fi cunoscut cu certitudine despre vârsta minoră a părții vătămate. Or, la momentul comiterii faptei, vârsta părții vătămate era cu puțin sub 18 ani, iar potrivit raportului de expertiză complexă psihiatrico-psihologică legală, nr. 202a-2017 din 16.11.2017, la aceasta „starea somato-neurologică: prezintă o statură medie, constituție normostenică”, (tipul constituțional normostenic, potrivit literaturii de specialitate, este caracterizat prin proporții armonioase ale corpului, echilibru psihocomportamental și reactivitate fizică robustă), circumstanțe în care el lesne putea să-și formeze convingerea că partea vătămată are depășită vârsta de 18 ani, iar orice dubiu trebuie interpretat în favoarea inculpatului.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2019, apelul inculpatului a fost respins ca nefondat.

A fost admis apelul procurorului, casată sentința în partea achitării inculpatului pe art. 42, 171 alin. (2) lit. b), c) Cod penal și pronunțată o nouă hotărâre.

Batista Serghei a fost condamnat în baza art. 42, 171 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, la 5 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 16.05.2019, cu includerea perioadei aflării în arestare preventivă de la 08.08.2017 până la 16.05.2019.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a constatat că la 23 iulie 2017, aproximativ ora 03.00-04.00, inculpatul Batista S., continuându-și acțiunile infracționale, aflându-se în discoteca din XXXXXX, XXXXXX, cooperând împreună cu alte două persoane în privința cărora cauza a fost disjunsă, în scopul satisfacerii necesității sexuale, prin sfaturi și prestare de informații, care s-au manifestat prin caracterizarea minorei XXXXXX și comunicarea că anterior a întreținut un raport sexual cu ea, în același timp, cunoscând că în automobil, prima persoană în privința căreia cauza a fost disjunsă, întreține un raport sexual forțat cu XXXXXX, pentru a înlesni săvârșirea infracțiunii, a supravegheat din exterior automobilul „Mercedes C230”, n.î. XXXXXX, care era parcat în apropierea localului de agrement și în care, pe bancheta din spate, prima persoană în privința căreia cauza a fost disjunsă, contrar voinței minorei XXXXXX, întreținea un raport sexual forțat.

În continuarea acțiunilor infracționale, în același loc, timp și circumstanțe, urmare a raportului sexual forțat întreținut de prima persoană în privința căreia cauza a fost disjunsă, cunoscând că în automobil a doua persoană în privința căreia cauza a fost disjunsă, întreține un raport sexual forțat cu minora XXXXXX, conștientizând urmările periculoase și că acțiunile sale se alătură acțiunii autorului, pentru a

contribui și a sprijini realizarea scopului propus de către a doua persoană în privința căreia cauza a fost disjunsă, a pătruns în automobilul „Mercedes C 230”, n.î. XXXX XX, în care a doua persoană în privința căreia cauza a fost disjunsă, continua raportul sexual forțat cu minora XXXXXX, pe cale de consecință favorizând infractorii prin tănuirea urmelor infracțiunii.

Instanța a statuat că aceste împrejurări au fost constatate din probele administrate, apreciate cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, vinovăția inculpatului fiind confirmată prin:

declarațiile părții vătămate date în cadrul urmăririi penale și instanței de fond, ale martorului XXXXXX;

informația 902 din 23.07.2017, ora 04.40, parvenită de la XXXXXX, potrivit căreia între ea și alte persoane s-a iscat un conflict în timp ce se afla la discoteca din XXXXXX, XXXXXX;

procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea infracțiunii depus la 23.07.2017 de către XXXXXX, în care indică că violul a avut loc în prezența tuturor celor trei, al treilea a stat în automobil și nu a făcut nimic;

procesul-verbal de cercetare la fața locului din 24.07.2017, prin care a fost cercetat locul amplasării automobilului de model „Mercedes C 230” cu n.î. XXXXX, atestând-se ca fiind în XXXXXX, XXXXXX, în apropierea discotecii XXXX;

cererea părții vătămate XXXXXX din 08.08.2017, în care indică că nu are pretenții față de Adilyan J. din motiv că a recuperat paguba materială și că el nu a fost informat că ea este minoră (ea era în stare de ebrietate și nu ține minte dacă avut relații cu el sau nu);

caracteristica psihopedagogică a minorei XXXXXX prin care e constată că ea este o elevă liniștită, reținută, disciplinată, dezvoltă o atitudine aservită în raport cu colegii, are un stil de muncă temeinic;

caracteristica copilului XXXXXX;

raportul privind recepționarea informației telefonice din 26.07.2017, conform căreia XXXXXX a declarat că persoane necunoscute au venit la ea acasă și o terorizează în privința violului din 23.07.2017;

raportul de expertiză nr. 167/D din 17.08.2017, conform căreia a fost constatat că la XXXXXX s-au constatat leziuni neînsemnate; acestea corespund timpului și circumstanțelor indicate și sunt caracteristice unor rapoarte sexuale forțate, cu toate că în regiunea organelor sexuale nu s-au depistat leziuni corporale, nu este exclusă întreținerea rapoartelor forțate, fără producerea lor;

procesul-verbal de examinare a înregistrărilor video din 06.09.2017, ridicate de la discoteca din XXXXXX, XXXXXX, potrivit cărora XXXXXX în seara de 22.07.2017 spre 23.07.2017 se afla în compania lui Batista S., Fasula I. și Adilyan J.;

procesul-verbal de examinare a înregistrărilor video din 17.08.2017 a intersecției str. Vasile Lupu cu Ștefan cel Mare, XXXXXX, fiind supravegheată această zonă în dimineața zilei de 23.07.2017 ora 04.53.41, în minutul 53.58 se observă un automobil cu farurile conectate, model nestabil, care se deplasează pe str. Vasile Lupu, XXXXX din centrul orașului în direcția intersecției. În minutul 54.10 se observă că automobilul de model neidentificat staționează pe partea dreaptă

a carosabilului, lângă bordură, din care coboară o persoană (din materialele cauzei penale se atestă a fi XXXXXX). Automobilul vizat pornește deplasarea în minutul 54.27, iar în minutul 54.43 dispăre din vizorul camerei video, virând la dreapta pe str. Ștefan cel Mare, în direcția stadionului orașenesc. Persoana care a coborât din automobil pornește deplasarea pe trotuar în direcția intersecției. În apropierea trecerii pentru pietoni, amplasată în intersecție, minutul 54.45, persoana începe a traversa carosabilul din stânga spre dreapta, conform vizionării înregistrărilor video. În minutul 54.58, persoana în timp ce traversează carosabilul își duce mâinile la față, în așa fel continuând deplasarea în deal, pe trotuarul str. Ștefan cel Mare în direcția str. Vasile Mahu, până când dispăre din vizorul camerei video în minutul 04.55.12;

procesul-verbal de verificare a declarațiilor minorei XXXXX la locul infracțiunii din 03.08.2017, în cadrul căreia partea vătămată a indicat circumstanțele comiterii violului din 18.07.2017;

extrasul din registrul nr. 2 de evidență a înștiințărilor referitoare la infracțiuni;

fișa postului polițistului al serviciului de patrulare al Secției securitate publică semnată de Batista S.;

extrasul din ordinul nr. 528 ef din 06.12.2013 cu privire la angajarea lui Batista S.;

procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice din 26.09.2017, potrivit căruia în urma examinării descifrările convorbirilor telefonice efectuate de pe cartela SIM: XXXXXX ce aparține părții vătămate XXXXXX s-a stabilit că în perioada de timp cuprinsă între 15.07.2017 - 25.07.2017, aceasta a avut 40 de apeluri telefonice de intrare/ieșire cu numărul SIM: XXXXXX ce aparține învinutului Batista S., dintre care doar 7 apeluri de ieșire și 33 apeluri de intrare. Cele mai dese conversații petrecute între numerele de SIM: XXXXXX și numărul SIM: XXXXXX se atestă în perioada 18-19.07.2017 și 22-23.07.2017;

procesul-verbal de audiere a lui Fasula I. în calitate de învinuit, în care declară că după ce a ieșit din automobil 1-a văzut pe Batista S. că discuta cu alte persoane, prin care sunt combătute afirmațiile instanței cu privire la faptul că inculpatul Batista S. a plecat până la începerea violului;

raportul de expertiză judiciară nr. 20a-2017 din 16.11.2017, conform căruia, reieșind din starea psihică, XXXXXX a fost în stare de a conștiință la momentul percepției circumstanțelor în care s-a produs incidentul. Reieșind din starea psihică XXXXXX este capabilă de a percepe împrejurările ce au importanță pentru procesul penal și de a face declarații despre ele. XXXXXX este capabilă să aprecieze situația în care a fost supusă raportului sexual forțat (a fost capabilă să înțeleagă caracterul și conținutul acțiunilor comise în privința ei) și să depună declarații organului de urmărire penală. Reieșind din particularitățile psihologice individuale și de vârstă, expertizata manifestă semne de sugestibilitate mărită, tendință de a exagera evenimentele percepute, tendințe spre fantezie nu s-au depistat. La XXXXXX nu s-au depistat particularități psihologice care ar putea provoca incapacitatea ei de a percepe corect semnificația incidentului. Nivelul dezvoltării intelectuale corespunde cu vârsta cronologică și cu studiile obținute. Semne ale traumei psihologice în cadrul examinării actuale nu se constată.

În baza probelor administrate, cercetate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și

coroborării lor, instanța a încadrat acțiunile inculpatului pe art. 42 alin. (5), 171 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, ca complicitate la viol, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, săvârșit cu bună știință asupra unui minor de două sau mai multe persoane.

Astfel, argumentele acuzării cu privire la vinovăția inculpatului, invocate în apelul declarat sunt fondate, iar instanța de fond, în aspectul vizat, a dat o apreciere eronată situației de fapt constatate în cadrul cercetării judecătorești.

Ori, prima instanță eronat a preluat poziția inculpatului care nu și-a recunoscut vinovăția în săvârșirea faptelor incriminate, culpa acestuia fiind dovedită implicit prin probe incontestabile prezentate de acuzare și cercetate în ședința de judecată.

Declarațiile inculpatului privind nevinovăția lui în comiterea faptelor penale incriminate sunt neîntemeiate, or, aceste declarații se combat prin probe pertinente, concludente, utile și veridice, și anume, declarațiile părții vătămate XXXXXX, ale martorilor Captari-Duca T., Muravschi I., XXXXXX și alte probe scrise, care coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de complicitate la viol.

Nerecunoașterea vinei de către inculpat este apreciată ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina, garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu pot fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Deci, instanța de fond greșit a apreciat acțiunile inculpatului, indiciul fiind poziția părții apărării potrivit căreia acesta nu ar fi acționat în complicitate cu Fasula I. și Adilyan J., necunoscând că cei doi au întreținut raporturi sexuale contrar voinței cu minora XXXXXX. Însă, poziția apărării este combătută prin probele administrate care demonstrează acțiunile inculpatului săvârșite în noaptea de 23 iulie 2017.

Conform art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, răspunderea pentru viol se agravează dacă această faptă este săvârșită de două sau mai multe persoane.

Calificarea violului ca fiind săvârșit de două sau mai multe persoane, poate avea loc în cazul în care persoanele (nu mai puțin de două) participante la viol acționau de comun acord, în privința victimei. Ca viol sau acțiuni violente cu caracter sexual, săvârșite de două sau mai multe persoane, sunt acțiunile persoanelor care, prin aplicarea constrângerii fizice sau psihice față de victimă, au făcut posibilă săvârșirea acțiunii sexuale respective. Infracțiunea se consideră săvârșită de două și mai multe persoane și atunci când făptuitorii, acționând de comun și aplicând constrângerea fizică sau psihică față de mai multe persoane, săvârșesc, ulterior, fiecare dintre ei un raport sexual cu una dintre aceste persoane.

Violul săvârșit de două sau mai multe persoane, trebuie deosebite de complicitatea la aceste infracțiuni, când faptele comise sunt calificate, potrivit art. 42 alin. (5) raportat la art. 171 Cod penal.

Potrivit art. 42 alin. (5) Cod penal, se consideră complice persoana care a contribuit la săvârșirea infracțiunii prin sfaturi, indicații, prestare de informații, acordare de mijloace sau instrumente ori înlăturare de obstacole, precum și persoana care a promis dinainte că îl va favoriza pe infractor, va tăinui mijloacele sau instrumentele de săvârșire a infracțiunii, urmele acesteia sau obiectele dobândite pe

cale criminală ori persoana care a promis din timp că va procura sau va vinde atare obiecte.

Complice la viol este persoana care a ademenit victima într-un loc dinainte convenit, comod pentru săvârșirea infracțiunii; a pus la dispoziție mijlocul său de transport, în scopul săvârșirii infracțiunii; a pregătit mijloacele necesare aducerii victimei în starea de imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința; a săvârșit cu victima un raport sexual și/sau un act de homosexualitate, sau satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse, în mod benevol, creând imediat condițiile pentru comiterea violului și/sau a acțiunilor violente cu caracter sexual, de către alte persoane, cu care a intrat în înțelegere prealabilă etc.

Răspunderea pentru violul sau acțiunile violente cu caracter sexual, săvârșite cu bună-știință asupra unui minor ori asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani, poate surveni numai dacă făptuitorul cunoștea cu certitudine vârsta victimei (din maniera de conduită a acesteia, din aspectul ei exterior sau din alte surse). Eroarea de fapt cu privire la vârsta victimei, posibilă în anumite cazuri speciale și în împrejurări concrete specifice, în care făptuitorul și-a putut eventual forma convingerea că victima are depășită vârsta de 14 sau 18 ani atunci când aceasta este dovedit, se exclude imputarea acestui semn calificativ (vârsta victimei este cu puțin sub 14 sau 18 ani, iar datorită proceselor de accelerare arată mai în vârstă).

Ori, din coroborarea probelor administrate rezultă cert că inculpatul a comis fapta de complicitate la viol asupra minorei XXXXXX, acesta acționând cu intenție directă, potrivit art. 17 Cod penal, atât timp cât a prevăzut rezultatul faptelor sale (întreținerea relațiilor sexuale cu partea vătămată împotriva voinței sale de către Fasulă I. și Adilyan J.) și l-a urmărit prin săvârșirea faptelor.

Totodată, potrivit declarațiilor părții vătămate minore, făcute în ședința de judecată, în acestea seară la discotecă, după un timp a dorit să meargă la baie, iar inculpatul i-a spus lui Fasulă I. să meargă cu ea și să aibă grijă și ultimul a însoțit-o, așteptând-o la ușă, apoi s-au întors la masă și au mai stat. A observat la un moment că Batista S., Fasula I. și Adilyan J. vorbeau pe ascuns între ei. În timp ce era violată de către Adilyan J., în automobil, pe bancheta din față, a urcat Batista S., care a stat câteva minute și a observat acțiunile lui Adilyan J. Atunci a considerat că Batista S. va interveni pentru a stopa acțiunile acestuia. Nu cunoaște cu ce scop a intrat Batista S. în automobil, confirmând repetat la etapa întrebări-răspunsuri că acesta a observat că ea este supusă unui raport sexual forțat și nu cunoaște de ce acesta nu a intervenit pentru a curma acțiunile lui Adilyan J. De la Fasula I. și Adilyan J. a aflat de faptul că anume Batista S. le-a propus celor doi să întrețină cu ea câte un raport sexual.

Declarațiile părții vătămate minore sunt coerente, depline și suficiente pentru a permite reținerea vinovăției inculpatului și identificarea corectă a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 42, 171 alin. (2) Cod penal.

Partea vătămată și-a menținut declarațiile sale și poziția adoptată și în instanța de apel, unde, fiind audiată, a confirmat complicitatea lui Batista S. la violul comis asupra sa de către Fasula I. și Adilyan J.

Este inexplicabil faptul de ce declarațiile părții vătămate în partea acuzațiilor aduse persoanei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42, 171 alin. (2) Cod penal, au fost respinse de către prima instanță, veridicitatea acestora fiind confirmată

și prin conținutul raportului de expertiză Judiciară nr. 20a-2017 din 16.11.2017, conform căruia, reieșind din starea psihică, XXXXXX a fost în stare de conștiință la momentul perceperii circumstanțelor în care s-a produs incidentul. Reieșind din starea psihică, XXXXXX este capabilă de a percepe împrejurările ce au importanță pentru procesul penal și de a face declarații despre ele. XXXXXX este capabilă să aprecieze situația în care a fost supusă raportului sexual forțat (a fost capabilă să înțeleagă caracterul și conținutul acțiunilor comise în privința ei) și să depună declarații organului de urmărire penală. Reieșind din particularitățile psihologice individuale și de vârstă, expertizata manifestă semne de sugestibilitate mărită, tendință de a exagera evenimentele percepute, tendințe spre fantezie nu s-au depistat.

Depozițiile părții vătămate se confirmă prin probe video, înscrisuri, corpuri delict, procese-verbale ale acțiunilor de urmărire penală, care urmau a fi apreciate de către instanța de judecată ca probe incontestabile care stabilesc adevărul, dincolo de poziția apărării pe care au invocat-o doar verbal pe parcursul cercetării judecătorești, precum că Batista S. nu ar fi acționat la săvârșirea infracțiunii în complicitate cu Fasula I. și Adilyan J.

Mai mult, instanța de fond în sentință nu s-a expus asupra declarațiilor martorului Muravschi I. care a confirmat că la 23.07.2017 fiind la serviciu, de el s-a apropiat o fată și i-a spus că a fost violată de Batista S. și care a relatat că, fiind la discotecă, s-a întâlnit cu Fasula I., Adilyan J. și Batista S., cu care a urcat în automobil, Batista S. fiind la volan, după care Fasula I. și Adilyan J. au violat-o, depoziții ce confirmă cele relatate de partea vătămată.

Ori, sunt apreciate ca fiind veridice declarațiile martorului Muravschi I., date în instanța de fond și verificate prin citire în ședința instanței de apel, unde martorul a recunoscut semnătura de pe procesul-verbal de audiere și a susținut declarațiile date, concretizând că în primă instanță ținea minte mai bine cele relatate, decât în cadrul instanței de apel.

La fel, ca probe importante se rețin și declarațiile martorilor XXXXXX și Captari-Duca T., care au susținut declarațiile date la faza urmăririi penale și care confirmă veridicitatea depozițiilor părții vătămate.

Aceste probe sunt pertinente și utile și chiar dacă nu sunt directe, permit instanței de judecată de a-și forma propria convingere asupra adevărului cazului din data de 23 iulie 2017 în care a fost implicat inculpatul. Mai mult, cele relatate de martorii XXXXXX și Captari-Duca T., descriu pe etape acțiunile părții vătămate întreprinse imediat după ce a fost supusă violului și nu permit de a aprecia declarațiile ei ca fiind exagerate.

Astfel, aceste declarații sunt relevante, fiind consecvente, în corespundere cu declarațiile date în cadrul urmăririi penale și în coroborare cu celelalte probe administrate. Or, martorii au fost preveniți de răspunderea penală pentru darea declarațiilor intenționat false și nu există temeii de a aprecia critic aceste declarații date sub jurământ și care corespund adevărului.

Totodată, prin actul de învinuire, inculpatului i se incriminează comiterea infracțiunii la data de 23.07.2017, pe când instanța de fond, în sentință își întemeiază concluzia prin vizionarea înregistrărilor avute lor la data de 27.07.2018.

Această concluzie rezultă din conținutul sentinței, or, în cazul în care instanța indică că: „examinând fișierul cu denumirea „Viol 6” se constată că la data de

27.07.2018, la ora 03:55, inculpatul Batista S. se urcă într-un microbuz ... și se deplasează în direcția XXXXX. Înregistrarea „Viol 6” se finisează la orele 03:56”; „potrivit înregistrărilor video, inculpatul Batista S. la ora 03:55 (data de 27.07.2017) se urcă într-un microbuz ... și se deplasează în direcția XXX (înregistrarea "Viol 6")”.

Constatările date nu pot fi apreciate drept o eroare mecanică, în situația în care instanța în mod repetat face referință asupra unora și acelorași circumstanțe, care greșit sunt raportate la prezenta cauză penală.

Astfel, prin probele cercetate se dovedește faptul că inculpatul a participat în calitate de complice la comiterea infracțiunii de viol, probele administrate, cercetate prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, demonstrând vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute 42 alin. (5), 171 alin. (2) lit. b), c) Cod penal pe deplin și fără echivoc.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76, 77, 84 Cod penal, că inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, nu a conștientizat gravitatea faptelor comise, se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, anterior nu a fost judecat, nu au fost stabilite circumstanțe atenuante și agravante, concluzionând că corectarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu izolare de societate, aplicându-i pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare.

Ori, pedeapsa aplicată urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea condamnatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

În același timp, argumentele inculpatului privind netemeinicia condamnării în baza infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal sunt nefondate, or, instanța de fond corect a stabilit situația de fapt și vinovăția acestuia, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare probelor administrate, acestea fiind apreciate cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Fiind audiat în instanța de apel inculpatul a susținut declarațiile oferite în cadrul urmăririi penale și în prima instanță prin care nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii de viol.

Instanța de fond corect a respins declarațiile inculpatului că, *...în seara de 18 spre 19 iulie 2017 cu XXXXXX nu a întreținut raport sexual forțat în biroul său de serviciu din incinta Inspectoratului de Poliție XXXXX, doar a chemat-o să servească un ceai, iar după ce au servit un ceai, peste 10-15 minute a fost apelat de unitate de gardă privitor la o chemare, nici nu a terminat de servit ceaiul până la urmă, i-a spus lui XXXXXX că trebuie să plece ...*, acestea fiind combătute prin probele administrate și apreciate ca fiind o metodă de apărare.

Și argumentele inculpatului că nu a comis infracțiunea de viol sunt pur declarative, fiind demonstrat prin probe că anume inculpatul a comis fapta.

Cu toate că inculpatul nu-și recunoaște vina, vinovăția acestuia în săvârșirea violului se confirmă prin probele analizate și apreciate de instanța de apel prin prisma

prevederilor art. 101 Cod de procedură penală și care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele.

Instanța de fond a analizat obiectiv probele, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care, în ansamblu, dovedesc vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca viol, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, săvârșit cu bună știință asupra unui minor.

Totodată, alegația apărării că instanța de fond își argumentează soluția de condamnare a inculpatului în baza art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal, exclusiv pe declarațiile părții vătămate, ignorând prevederile art. 389 alin. (1) din Codul de procedură penală, este neîntemeiată.

Ori, în calitate de probă directă ce demonstrează vinovăția inculpatului, se atestă declarațiile părții vătămate, apreciate ca fiind veridice și susținute prin celelalte probe indirecte, care dovedesc că inculpatul a săvârșit fapta de viol asupra părții vătămate.

Astfel, partea vătămată XXXXX a declarat în ședința de judecată că, pe data de 14 spre 15 iulie 2017 (...) Pe la orele 20-21 a telefonat un băiat... Pe la orele 01.00, la 19.07.2017 a telefonat Batista S., atunci nu știa că este el și i-a spus să iasă la poartă și ea a ieșit. Batista S. era cu mașina de serviciu a poliției. El s-a prezentat și i-a spus că trebuie să meargă la Inspectorat (...) Au ajuns la poliție în spate la o poartă verde, Batista S. a coborât, s-a dus în inspectorat, după care a venit și i-a spus să meargă. A intrat pe poarta mare neagră și au urcat pe scări la al doilea etaj și au intrat în ultimul birou din partea stângă. Doar atunci Batista S. i-a spus că este persoana care a telefonat. Ea s-a așezat pe un scaun, pe masă era niște cărți de jucat, o sticlă și o foaie. După care Batista S. a rugat-o să se așeze pe pat că lui îi trebuie scaunul. (...). A încuiat ușa, ea l-a întrebat de ce face asta și el a spus că să nu îi deranjeze nimeni, a stins lumina, ea s-a ridicat în picioare, și a vrut să pornească spre ușă. Batista S. a apucat-o cu mâinile de umăr și a împins-o pe pat, ea l-a împins, dar nu a putut să se opună puterii lui. El opunea rezistență. El a împins-o pe pat și a urcat deasupra ei, ea îl împingea de la piept. Batista S. i-a luat mâinile și i-a spus să tacă, că știe unde trăiește și că va avea probleme. Batista S. a încercat să îi dea pantalonii jos, dar ea îi ținea cu mâinile, așa de câteva ori a încercat să facă, până i-a reușit. Apoi a urcat deasupra ea și a întreținut un raport sexual cu ea. În timpul raportului a încercat să opună rezistență, iar după ce a întreținut raportul sexual, i-a zis că tot ce a fost trebuie să rămână între ei. Raportul sexual a fost protejat, prezervativul l-a pus într-un pachet și i-a spus că o duce acasă.

Aceste declarații sunt similare cu declarațiile date la urmărirea penală, în cadrul procesului de audiere a părții vătămate minore (suplimentar) și susținute pe deplin în instanța de apel.

Declarațiile părții vătămate sunt în coroborare cu procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului din data de 03.08.2017, prin care XXXXXX descrie amănunțit locația și calea pe unde a fost adusă la inspectoratul de poliție.

Totodată, aceste declarații se confirmă și prin procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice din 26.09.2017, potrivit căruia în urma examinării descifrările convorbirilor telefonice efectuate de pe cartela SIM: XXXXXX ce aparține părții vătămate XXXXXX s-a stabilit că în perioada de timp

cuprinsă între 15.07.2017 - 25.07.2017, aceasta a avut 40 de apeluri telefonice de intrare/ieșire cu numărul SIM: XXXXXX ce aparține învinutului Batista S., dintre care doar 7 apeluri de ieșire și 33 apeluri de intrare. Cele mai multe conversații se atestă în perioada 18-19.07.2017 și 22-23.07.2017, când au fost săvârșite faptele de viol.

Și martorul XXXXXX, fiind audiată sub jurământ și avertizată de răspundere penală, a declarat că după ce a dat declarații la poliție i-a spus că Batista S. a telefonat și a fost dusă la sectorul de poliție și acolo a avut relații și acesta i-a spus că dacă nu va răspunde la fiecare apel, va fi speriată. Despre ce s-a întâmplat la inspectorat la început nu i-a spus, însă când s-a început judecata i-a povestit că în birou a fost violată de Batista S. Aceasta se teme să spună, deoarece Batista S. a amenințat-o că va avea probleme dacă se va plânga cuiva. Despre cazul de la inspectorat i-a spus că noaptea a fost luată de acasă cu mașina de serviciu, a fost dusă la sector. Prima dată a fost sunată și i s-a spus că sunt de la sector și trebuie să meargă cu ei. Atunci nu i-a spus că a fost violată. Când a început procesul, i-a spus că a fost violată de Batista S. în birou și nu a întrebat dacă mai era cineva atunci cu ei.

Afirmația apărării că lipsește constrângerea ca element al infracțiunii de viol, deoarece nu există nici un act medical care să constate leziuni la victimă.

Astfel, constrângerea fizică reprezintă folosirea forței fizice asupra persoanei pentru a înfrânge rezistența fizică a acesteia și pentru a face astfel posibil raportul sexual (lovirea victimei, imobilizarea brațelor și a întregului corp, legarea etc.) Rezistența victimei nu este o condiție esențială și nu prezintă importanță decât ca expresie a refuzului ei categoric de a consimți un raport sexual.

Constrângerea psihică reprezintă amenințarea persoanei cu un pericol grav pentru ea sau pentru o altă persoană, în astfel de condiții încât să-i inspire temerea serioasă că acel pericol nu va putea fi înlăturat decât prin cedarea în fața amenințării.

Or, este prezentă atât constrângerea fizică din partea inculpatului care a fost manifestă prin strângerea cu mâinile de umere și îmbrâncirea ei pe pat, cât și constrângerea psihică manifestă cu amenințări pe viitor la adresa ei și a familiei sale cu răfuiala fizică.

Pe lângă aceasta, prin raportului de expertiză judiciară nr. 167/D din 17.08.2017, la XXXXXX s-a constatat echimoză pe brațul drept; excoriații pe membrele inferioare, care au fost provocate de la acțiunea traumatică a unui obiect contondent, dur și sunt caracteristice raporturilor sexuale forțate cât și altor împrejurări și se califică ca vătămare neînsemnată.

În același timp, declarațiile părții vătămate coroborează cu concluziile raportului de expertiză judiciară din 16.11.2017, potrivit căruia, reieșind din starea psihică, XXXXXX a fost în stare de conștiință la momentul percepției circumstanțelor în care s-a produs incidentul. Reieșind din starea psihică, XXXXXX este capabilă de a percepe împrejurările ce au importanță pentru procesul penal și de a face declarații despre ele. XXXXXX este capabilă să aprecieze situația în care a fost supusă raportului sexual forțat (a fost capabilă să înțeleagă caracterul și conținutul acțiunilor comise în privința ei) și să depună declarații organului de urmărire penală. Reieșind din particularitățile psihologice individuale și de vârstă, expertizata manifestă semne de sugestibilitate mărită. Tendința de a exagera evenimentele percepute, tendințe spre fantezie nu s-au depistat. La XXXXXX nu s-au depistat

particularități psihologice care ar putea provoca incapacitatea ei de a percepe corect semnificația incidentului. Nivelul dezvoltării intelectuale corespunde cu vârsta cronologică și cu studiile obținute. Semne ale traumei psihologice în cadrul examinării actuale nu se constată.

Astfel, declarațiile părții vătămate, date la urmărirea penală și în ședința de judecată, sunt apreciate ca fiind veridice, or, acestea sunt consecvente, nu se contrazic, nu prezintă dubii și sunt în coroborare cu celelalte probe. Mai mult, în pofida vârstei sale, partea vătămată minoră, fiind audiată la diferite etape, a urmării penale și în ședința de judecată a dat declarațiile analogice, consecvente, fiind în coroborare și cu alte probe.

Totodată, cererea părții vătămate XXXXX din 18.07.2018 în care indică că nu a fost violată de Batista S., fiind raport sexual benevol, nu a fost reținută de instanța de apel, or, partea vătămată, fiind audiată suplimentar în prima instanță a declarat că raportul sexual a fost forțat, iar în instanța de apel a explicat motivul depunerii cererii și anume că părinții inculpatului au influențat-o să-și retragă plângerea.

Și martorul XXXXXX, sora părții vătămate a confirmat că de ea s-a apropiat inculpatul și *i-a spus să discute cu sora să retragă cererea de la poliție, că va fi totul bine.*

Este irelevantă și afirmația apărării privind netemeinicia calificării după semnul calificativ *violul săvârșit cu bună-știință asupra unui minor*, or, răspunderea pentru violul săvârșit cu bună-știință asupra unui minor poate surveni numai dacă făptuitorul cunoștea cu certitudine vârsta victimei (din maniera de conduită a acesteia, din aspectul ei exterior sau din alte surse). Eroarea de fapt cu privire la vârsta victimei, posibilă în anumite cazuri speciale și în împrejurări concrete specifice, în care făptuitorul și-a putut eventual forma convingerea că victima are depășită vârsta de 14 sau 18 ani atunci când aceasta este dovedit, se exclude imputarea acestui semn calificativ (vârsta victimei este cu puțin sub 14 sau 18 ani, iar datorită proceselor de accelerare arată mai în vârstă).

Însă, potrivit declarațiilor părții vătămate inculpatul cunoștea că acesta avea vârsta de 17 ani.

Faptul că minora XXXXXX corespundea vârstei sale se confirmă și prin raportul de expertiză din 16.11.2017, potrivit căruia, nivelul de dezvoltare intelectuală a lui XXXXXX corespunde cu vârsta cronologică și cu studiile obținute.

Mai mult, inculpatul a confirmat că pe XXXXXX o cunoștea de doi ani în urmă, iar colegul său i-a arătat o poză și i-a spus că aceasta depus o plângere la inspectorat cu privire la furtul unu telefon.

Deci, nu este credibilă versiunea inculpatului precum că nu a cunoscut vârsta părții vătămate, nefiind dovedit că făptuitorul și-a putut eventual forma convingerea că victima are depășită vârsta de 18 ani.

Astfel, circumstanțele constatate din probele apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, confirmă pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond corect a aplicat art. 7, 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Conform art. 229 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului și instanța poate elibera de aceste cheltuieli, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanei care se află la întreținerea lor.

Potrivit art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Ori, cheltuielile pentru efectuarea expertizei judiciare sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale întru acumularea probatoriului necesar și sunt trecute în contul statului și nu urmează a fi puse pe seama inculpatului, aceste acțiuni ținând de activitatea organului de urmărire penală, care are un rol activ în procesul de depistare a diferitor circumstanțe care dovedesc infracțiunea și identifică făptuitorul, pentru aducerea învinuirii de stat. Trecerea cheltuielilor judiciare în procesul penal în contul statului își are temeiul în necesitatea desfășurării procesului penal din oficiu, pentru ca nici un infractor să nu rămână nepedepsit. Iar, într-o situație contrară, acest principiu nu-și mai are valoarea.

Prin urmare, cererea acuzării privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară în mărime de 5862 lei, urmează a fi respinsă, aceste cheltuieli judiciare fiind trecute în contul statului, potrivit prevederilor art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală.

5. Procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Cătălin Scutelnic, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii în partea ce ține de neîncasarea cheltuielilor judiciare și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că legislatorul a expus suficient de clar în art. 229 Cod de procedură penală obligativitatea suportării cheltuielilor judiciare de către condamnat.

Obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală și integrală, întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta cheltuielile judiciare revenindu-i în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată și partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli, această obligație fiind și integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanță.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

5.1. Avocata Aurelia Mîrzîncu și inculpatul, la fel, au declarat recurs ordinar, în care solicită casarea parțială a sentinței și totală a deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat, pe motiv că acțiunile lui nu întrunesc elementele infracțiunii.

Recurenții au indicat că instanța de fond nu a examinat probele apărării, dându-le o apreciere eronată, iar circumstanțele care au servit ca motiv de a concluziona prezența indicilor de calificare în acțiunile inculpatului nu au fost precizate.

Totodată, au fost ignorate probele prezentate de apărare, care coroborează între ele și cu certitudine dovedesc nevinovăția inculpatului, neglijându-se faptul că dacă imaginile video ridicate de la discotecă dovedesc că partea vătămată declară

neadevărul, atunci de ce instanța pune la îndoială declarațiile inculpatului referitor la episodul din inspectoratul de poliție, fiind constatat că partea vătămată era liberă în mișcări și avea posibilitatea să ceară ajutor în cazul unui raport sexual forțat, circumstanțe care nu au fost dovedite, declarațiile părții vătămate constituind o răzbunare pentru faptul că anterior a fost documentată în stare de ebrietate.

În același timp, raportul de expertiză medico-legală nr. 167/D din 17.08.2017, apreciat ca probă a acuzării și pus la baza hotărârilor de condamnare nu dovedește că vătămarile corporale depistate la partea vătămată au fost cauzate de inculpat.

Nu dovedesc săvârșirea infracțiunilor nici declarațiile martorilor audiați, aceștia nefiind martori oculari ai infracțiunii. Or, la momentul examinării medicale, partea vătămată a comunicat martorului Captari-Duca T. că a fost violată de doi bărbați – moment în care a declarat adevărul, iar după o perioadă de timp a înaintat versiunea că a fost violată și de inculpat.

A fost omis faptul că potrivit descifrărilor telefonice, între inculpat și partea vătămată aveau loc convorbiri mai multe și ei se sunau reciproc, dar nu după cum indică partea vătămată.

La fel, a fost respinsă cererea apărării de a ridica informația de pe GPS automobilului de serviciu al inculpatului, or, avea să se constate că automobilul a staționat nu mai mult de 5 minute în fața inspectoratului de poliție, în timpul presupusului viol până a fi chemat de serviciul de gardă să plece la o chemare, astfel că declarațiile părții vătămate privind relațiile sexuale forțate nu corespund adevărului.

Pe lângă aceasta, instanța de fond corect a concluzionat că în urma audierii părții vătămate, inculpatului, martorilor și a cercetării probelor prezentate, învinuirea adusă inculpatului în baza art. 42, 171 alin. (2) lit. b), c) Cod penal nu și-a găsit confirmarea.

Ori, potrivit înregistrărilor video inculpatul la ora 03.55 a urcat într-un microbuz și s-a deplasat în direcția Orhei, iar raportul sexual forțat cu celelalte două persoane în privința cărora cauza a fost disjunsă a avut loc în intervalul 04.35-04.40.

Mai mult, instanța de fond legal a constatat că în sentință nu este indicat ce sfaturi a acordat inculpatul și în ce măsură sfaturile date au contribuit la săvârșirea laturii obiective.

Instanța de apel, verificând probele administrate de organul de urmărire penală și cercetate în instanța de fond nu le-a dat o apreciere corectă referitor la încadrarea acțiunilor inculpatului, iar acesta fiind prezent în instanța de apel nu a fost audiat pe faptul dat, precum și nu a fost examinată cererea privind deținerea lui în condiții inumane.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul, când instanța de apel nu s-a

pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar al procurorului (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 2., 4.* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei privind chestiunea cheltuielilor judiciare în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală, corect ținând cont de prevederile art. 385 alin. (1) *pct. 14)*, 227 alin. (1) și (3), 143 alin. (1) *pct. 2)*, 5) Cod de procedură penală, care prescriu expres că la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, suportate pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat, expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea gradului de gravitate și a caracterului vătămarilor integrității corporale, stării psihice a părții vătămate, instanțele just, argumentat și în limitele competenței legale statuând că, în speță, respectivele cheltuieli urmează a fi făcute din contul mijloacelor bugetului de stat.

Pe lângă aceasta, în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar al apărării (*pct. 5.1. din decizie*), se atestă că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate date în cadrul urmăririi penale și instanței de fond, ale martorilor XXXXXX și Captari-Duca T.; informația 902 din 23.07.2017, ora 04.40, parvenită de la XXXXXX, potrivit căreia între ea și alte persoane s-a iscat un conflict în timp ce se afla la discoteca din XXXXXX, XXXXX; procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea infracțiunii depus la 23.07.2017 de către XXXXX, în care indică că violul a avut loc în prezența tuturor celor trei, al treilea a stat în automobil și nu a făcut nimic; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 24.07.2017, prin care a fost cercetat locul amplasării automobilului de model „Mercedes C 230” cu n.î. XXXXX, atestând-se ca fiind în XXXXXX, XXXXX, în apropierea discotecii XXXX; cererea părții vătămate XXXXXX din 08.08.2017, în care indică că nu are pretenții față de Adilyan J. din motiv că a recuperat paguba materială și că el nu a fost informat că ea este minoră (ea era în stare de ebrietate și nu ține minte dacă avut relații cu el sau nu); caracteristica psihopedagogică a minorei XXXXXX prin care e constată că ea este o elevă liniștită, reținută, disciplinată, dezvoltă o atitudine aservită în raport cu colegii, are un stil de muncă temeinic; caracteristica copilului XXXXXX; raportul privind recepționarea informației telefonice din 26.07.2017, conform căreia XXXXXX a declarat că persoane necunoscute au venit la ea acasă și o terorizează în privința violului din 23.07.2017; raportul de expertiză nr. 167/D din 17.08.2017, conform căreia a fost constatat că la XXXXXX s-au constatat leziuni neînsemnate; acestea

corespund timpului și circumstanțelor indicate și sunt caracteristice unor rapoarte sexuale forțate, cu toate că în regiunea organelor sexuale nu s-au depistat leziuni corporale, nu este exclusă întreținerea rapoartelor forțate, fără producerea lor; procesul-verbal de examinare a înregistrărilor video din 06.09.2017, ridicate de la discoteca din XXXXXX, XXXXXX, potrivit cărora XXXXX în seara de 22.07.2017 spre 23.07.2017 se afla în compania lui Batista S., Fasula I. și Adilyan J.; procesul-verbal de examinare a înregistrărilor video din 17.08.2017 a intersecției str. Vasile Lupu cu Ștefan cel Mare, XXXXXX, fiind supravegheată această zonă în dimineața zilei de 23.07.2017 ora 04.53.41, în minutul 53.58 se observă un automobil cu farurile conectate, model nestabil, care se deplasează pe str. Vasile Lupu XXXXXX din centrul orașului în direcția intersecției. În minutul 54.10 se observă că automobilul de model neidentificat staționează pe partea dreaptă a carosabilului, lângă bordură, din care se coboară o persoană (din materialele cauzei penale se atestă a fi XXXXXX). Automobilul vizat pornește deplasarea în minutul 54.27, iar în minutul 54.43 dispăre din vizorul camerei video, virând la dreapta pe str. Ștefan cel Mare, în direcția stadionului orașenesc. Persoana care a coborât din automobil pornește deplasarea pe trotuar în direcția intersecției. În apropierea trecerii pentru pietoni, amplasată în intersecție, minutul 54.45, persoana începe a traversa carosabilul din stânga spre dreapta, conform vizionării înregistrărilor video. În minutul 54.58, persoana în timp ce traversează carosabilul își duce mâinile la față, în așa fel continuând deplasarea în deal, pe trotuarul str. Ștefan cel Mare în direcția str. Vasile Mahu, până când dispăre din vizorul camerei video în minutul 04.55.12; procesul-verbal de verificare a declarațiilor minorei XXXXXX la locul infracțiunii din 03.08.2017, în cadrul căreia partea vătămată a indicat circumstanțele comiterii violului din 18.07.2017; extrasul din registrul nr. 2 de evidență a înștiințărilor referitoare la infracțiuni; fișa postului polițistului al serviciului de patrulare al Secției securitate publică semnată de Batista S.; extrasul din ordinul nr. 528 ef din 06.12.2013 cu privire la angajarea lui Batista S.; procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice din 26.09.2017, potrivit căruia în urma examinării descifrările convorbirilor telefonice efectuate de pe cartela SIM: XXXXXX ce aparține părții vătămate XXXXXX s-a stabilit că în perioada de timp cuprinsă între 15.07.2017 - 25.07.2017, aceasta a avut 40 de apeluri telefonice de intrare/ieșire cu numărul SIM: XXXXXX ce aparține învinutului Batista S., dintre care doar 7 apeluri de ieșire și 33 apeluri de intrare. Cele mai dese conversații petrecute între numerele de SIM: XXXXXX și numărul SIM: XXXXXX se atestă în perioada 18-19.07.2017 și 22-23.07.2017; procesul-verbal de audiere a lui Fasula I. în calitate de învinuit, în care declară că după ce a ieșit din automobil l-a văzut pe Batista S. că discuta cu alte persoane, prin care sunt combătute afirmațiile instanței cu privire la faptul că inculpatul Batista S. a plecat până la începerea violului; raportul de expertiză judiciară nr. 20a-2017 din 16.11.2017, conform căruia, reieșind din starea psihică, XXXXXX a fost în stare de conștiință la momentul percepției circumstanțelor în care s-a produs incidentul. Reieșind din starea psihică, XXXXXX este capabilă de a percepe împrejurările ce au importanță pentru procesul penal și de a face declarații despre ele. XXXXXX este capabilă să aprecieze situația în care a fost supusă raportului sexual forțat (a fost capabilă să înțeleagă caracterul și conținutul acțiunilor comise în privința ei) și să depună declarații organului de urmărire penală.

Reieșind din particularitățile psihologice individuale și de vârstă, expertizata manifestă semne de sugestibilitate mărită, tendință de a exagera evenimentele percepute, tendințe spre fantezie nu s-au depistat. La XXXXXX nu s-au depistat particularități psihologice care ar putea provoca incapacitatea ei de a percepe corect semnificația incidentului. Nivelul dezvoltării intelectuale corespunde cu vârsta cronologică și cu studiile obținute. Semne ale traumei psihologice în cadrul examinării actuale nu se constată, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele de fond și de apel indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 171 alin. (2) b) Cod penal și art. 42, 171 alin. (2) lit. b), c) Cod penal (*pct. 2., 4. din decizie*).

Totodată, la stabilirea pedepsei instanța de apel just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 84 alin. (1) Cod penal, pedeapsa respectivă fiind motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursurile vizate sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei, inclusiv în latura cheltuielilor judiciare (*pct. 5.- 5.1. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 229 alin. (1) și (3), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, instanța de judecată *poate* obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, instanța *poate* elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar

aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, inclusiv în aspectul cheltuielilor judiciare, în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea și apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursurile de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5.1. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

În același timp, cu referire la argumentul recurenteii că de către instanța de apel nu a fost examinată cererea privind deținerea inculpatului în condiții inumane este de menționat că potrivit art. 469 alin. (1) pct. 17¹), 473², 473³ Cod de procedură penală, asemenea chestiuni pot fi soluționate în procedura de executare a pedepsei (*pct. 5.1. din decizie*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile ordinare de pe rol urmează a fi declarate inadmisibile.

În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cătălin Scutelnic, de avocata Aurelia Mîrzîncu și inculpatul Batista Serghei XXX, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2019, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 noiembrie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun